

Zůstali jsme doma I.

Vlasta Redl

C F9 C F9 C F9

1. Sto barevných slov nám na cestu svítí,

C F9 C F9 C Dmi7/C G

sto barevných věta lákavej cíl,

C F9 C F9 C F9

prej až celej svět sám za nos se chytí,

C F9 C F9 C F9 C F C

to pak nejpozději hned svůj dostanem díl.

C Dmi/C

R: Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,

C

škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest,

Dmi/C

co je zdí, co je ploch, smutnejch pomníků slov,

F Emi/C Dmi/C Emi/C Dmi7/C

zatím nám na záda prší a nespraví střechu a krov

C F9 C F9 C F9 C

sto barevných slov, sto barevných slov.

2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá,
marně odvahu sbírám, když nevím, jak říct,
že můj havraní strach, strach o kousek sýra
byl větší než stud, že jsem neřekl nic.

R: Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
prší a venku se setmělo a nechce se ven do ulic,
doma nás zůstalo víc, doma je nás zas víc.

3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
a jen vysoký plot náš tichý zpěv stráží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.

R: Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je zdí, co je lží i třeba uprostřed měst,
jediným znamením je tvoje čest,
za krk nám krvavě prší, podej mi ruku teď hned,
je jen jediný svět, je jen jediný svět.